

Доскова-Рикарди, Елена — оперна пѣвица, род. 10 авг. 1898 въ София, учила пѣние при Еф. Илково и Ив. Вулпе въ Държавното музикално училище, което свършва 1919, следъ това заминава съ държавна стипендия за Римъ и учи при Алфредо Мартини, и после въ Милано при Джузепе Фатуа, и дебютира въ театъръ „Анриана“ въ Римъ като Сантуца; после пѣе въ театъръ „Санъ Карло“ въ Неаполъ — въ „Бохеми“ (Мими), „Андре Шение“ (Магдалена), като и възлагатъ главната роля при първото изпълнение въ „Фиорди Спина“ отъ Лунги и, най-после, въ Скалата въ Милано (въ Турандотъ — Лио) и въ много провинциални театри. Гласътъ на Д. се отличава съ своя красивъ тембъръ, изразителностъ и изравненостъ въ всички регистри.

Дотцауеръ, Юстусъ Йоханъ Фридрихъ — Dotzauer, Justus Johann Friedrich — прочутъ челоvirtуозъ и компонистъ, род. 20 ян. 1783 въ Хеселригъ при Хилдбургхаузенъ, умр. 6 мартъ 1860 въ Дрезденъ, ученикъ на Кригк въ Майнингенъ, 18 годишенъ — членъ на прочутата тамошна Придворна капела, после ученикъ на Бомбергъ въ Берлинъ, а отъ 1811 до 1850 — солочелистъ на Дрезденската кралска капела, презъ което време предприема множество концертни обиколки по цѣла Европа, и възпитва цѣлъ редъ отлични челисти (Кумеръ, Дрекслеръ, Шубертъ и др.). Освенъ концерти, фантазии, вариации, дуети, една школа и други инструктивни нѣща за чело, Д. е писалъ: литургии, симфонии, увертюри, и една опера („Грациоза“).

Доуландъ, Джонъ — Dowland, John — виденъ английски компонистъ, род. 1562 въ Вестминстеръ, умр. 1626 въ Лондонъ — единъ отъ „Шестътъ кралски лютнисти“, писалъ голѣмъ сборникъ мадригали и пѣсни за 4 гласа, и въ преработка за лютна въ 3 части, „Lachry mae“ или „Седемъ сълзи, фигурирани въ седемъ страстни павани“ — петгласни за лютна, цигулка или виоли и „Успокоението на странника“ съ инструменти.

Дохнани, Ернстъ — Dohnányi, Ernst — унгарски пианистъ и модеренъ компонистъ, род. 27 юли 1877 въ Братислава, възпитаникъ на Кралската музикална академия въ Буда-Пеща

и училъ малко време при д'Алберъ, 1905—1915 учителъ по пиано въ Берлинската кралска висша школа за музика; следъ това учителъ и директоръ на Бисшата музикална школа въ Буда-Пеща — до 1919, после председателъ на тамошното филхармонично общество. Творби: „Празднична увертюра“ и сюита — за оркестъръ, концертъ за пиано съ оркестъръ (получилъ Бюзендорфевата награда 1899), серенада за струнно трио, 2 стр. квартета, 2 клавирквинтета, 4 вариации и фуга, 4 рапсодии, сюита въ старъ стилъ, вариации върху една унгарска пѣсенъ Ruralia Hungarica, Хуморески и др. пиеси за пиано, концертъ за цигулка и оркестъръ, „Вариации върху една детска пѣсенъ“ за пиано съ оркестъръ, по една соната за цигулка и виолончелъ съ пиано, пантомима „Вуалтъ на Пиерета“, комически опери: „Симона“ и „Тенорътъ“ и др. — въ радикално модеренъ духъ.

Драги, Антонио — Draghi, Antonio — извънредно плодовитъ компонистъ, род. 1635 въ Римини, умр. 16 ян. 1700 въ Виена, писалъ 170 опери (за Виена) и серенади, 43 оратории и кантати, една „Стабать матеръ“, химни, меси и др.

Драгма, фр. *Dragma* — въ мензурната нотация — видъ нота = $\frac{2}{3}$ въ хемеолна пропорция.

Драгой, Сабинъ — Dragoi, Sabin — ромънски компонистъ, род. 6 юни 1894 въ Селище, училъ въ консерваторията въ Клужъ и при Витеславъ Новакъ въ Прага, сега е директоръ на консерваторията въ Тимишваръ. Композиции: „Две поеми отъ Хайне“, 2 тетради миниатюри, 2 танца и 50 пѣсни — за пиано; Сюита за пиано, 50 пѣсни и 4 хоръ (издание на „Дружеството на ромънскитъ компонисти“) „Литургия“, 15 „Дойни“, „Дивертисментъ“ за камер-оркестъръ. (издание на „Дружеството на ромънскитъ компонисти“) и 303 народни коледни пѣсни (държавно издание). Въ ржкописъ: нѣколко симфонии и две опери.

Драгонети, Доменико — Dragonetti, Domenico — знаменитъ виртуозъ на контрабасъ и компонистъ за своя инструментъ, род. 7 апр. 1763 въ Венеция, умр. 16 апр. 1846 въ Лондонъ, самоучкъ, довелъ техни-